

at burde lægge saamegen Vægt paa dette Punkt, at det har fundet det fuldt nødvendigt at foreslaa en Ændring i ansjorte Retning.

Medens den samme Dørrighed, som nu meddeler Bevillingen, ogsaa fastsætter den Betaling, som de autoriserede Fæstemænd maa tage for deres Forretninger, er Tægtbestemmelsen ved Lovforslaget henlagt til Justitsministeriet. Udvalget skal tillade sig her at henlede Opmærksomheden paa det Ønskelige i, at Tægten sættes saaledes, at det bliver i Fæstemændens Interesse at virke til Ejenbeforhold af længere Varighed, og at henstille, om der, naar det i sidste Stykke af § 2 hedder, at Justitsministeriet fastsætter den Betaling, som de af Politiet autoriserede Fæstemænd maa tage for deres Forretninger, maatte have Hjemmel til ogsaa at sætte Tægt for de Fæstemændsforretninger, til hvilke de ikke blive eneberettigede, nemlig Medvirkning til Afslutning af saadanne Overenskomster om Ejenester, som ifølge Ejenbelovens § 10 ikke henregnes til Ejenbeforhold, og til Antagelse eller Anbringelse af Arbejdere til Arbejde i Indlandet.

Skjøndt der synes at kunne være Grund til i § 3 at optage den i Ejenbelovens § 3 indeholdte Bestemmelse om Forpligtelse til Skadeserstatning, have vi dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at bringe en Tilføielse desangaaende i Forslag. Til § 4 foreslaas en mindre, men formentlig i alt Fald tilbøielig Ændring (Ændringsforslag Nr. 4).

Til §§ 5—8.

Hvor megen Vægt der end fra flere Sider maatte lægges paa, at de i dette Afsnit indeholdte Regler, der tilfugte at medarbejde ensidig Ophævelse af Ejenbeforhold fra Ejenbelovets Side ad den Bei, at man lader Tredeemand's Indgreb i bestaaende Ejenbeforhold (§ 5, 1ste Stykke) og Mellemand's Medvirkning til saadanne Retstrækelser (§ 5, 2det Stykke) afføde et Ansvar til loobestemt Erstatning og til Straf, og saaledes gjør det vanskeliggere for det Ejenbe, der uberettiget har forladt sin Ejeneste, at faae en anden Ejeneste eller Arbejde, blive til Lov, har Udvalget dog troet ikke at turde unddrage sig en nøie Overveielse af disse Regler, saaledes som de foreligge i Indhold og Form. Et Midlet er praktisk, naar man tillige gjør Ejenbonden det muligt at forebygge, at den, der gjør Indgreb i hans Ret, kan undstybe sig med Uvidenhed, erkjendes, men der maa dog

1) spørges, hvorvidt Lovforslaget er gaaet, og hvorvidt man bør gaa i Benyttelsen af dette Middel. — Det fremgaar da af Udtrykkene i §§ 5 og 6, at Lovforslaget lader Ansvar et indtræde for den, der gjør Indgreb i en Ejenbond's Ret, ligesaavel naar dette sker ved at antage Ejenbe til hvilket som helst andet Arbejde, som naar det sker ved at fæste dette

til Ejeneste som Ejenbe, forudsat at det faktisk, i Virkeligheden, har været den nye Ejenbond eller Arbejdsgiveren bekendt, at han ved at fæste eller antage den Paagjældende gjorde et Indgreb i anden Mand's Ret; — men, hvor denne Forudsætning ikke er eller kan bevises at være tilfede, indtræder Ansvar et ifølge den i § 6 hjemlede legale Fiktion kun da, naar det ved anden Kontrakt bundne Ejenbe tages i Ejeneste som Ejenbe. Med andre Ord, Lovforslaget modarbejder væsentlig kun, at Ejenbe i Strid med en Ejenbond's Ret tager Ejeneste som Ejenbe hos anden Ejenbond, men til at forebygge, at det Ejenbe, der uberettiget har forladt sin Ejeneste, faar andet Arbejde, ville Lovforslagets Bestemmelser ikke bidrage synderlig; thi det vil være Reglen, at den forurettede Ejenbond ikke kan bevise, at Arbejdsgiveren vidste, at den antagne Arbejder ikke var loelig stilt fra Klagerens Ejeneste. Og spørges der derefter, om det lader sig anbefale at gaa videre, nemlig at lade den legale Fiktion ifølge § 6 indtræde ogsaa mod den, der antager det bundne Ejenbe til Arbejde, er Udvalget tilbøieligt til at besvare Spørgsmaalet benegtende, eller det maa i alt Fald anse det for unyttigt at anbefale saadan Udvidelse, fordi den vilde være ensbetydende med at gjøre det nødvendigt, enten at der — hvad Udvalget iøvrigt vilde anse for ønskeligt, — indføres Arbejdsbøger for den, der søger Erhverv ved legemligt Arbejde, eller at Enhver, der søger saadant, maatte forsyne sig med Skudsmaalsbog eller Bøis for, at han ikke er Ejenbe, saasom de fleste Arbejdsgivere maatte sikre sig mod at komme ind under Lovforslagets § 5 gennem Fiktionen i dets § 6 ved at fordrø Studsmaalsbog forevist eller paa anden Maade godtgjort, at den Arbejdsgivende ikke er bunden ved en Ejenbeforhold. Ordene i denne Paragraf: „den, der fæster Ejenbe, eller som medvirker til Afslutningen af en Ejenbeforhold“ bør altsaa formentlig lades usforandrede, men det er for estersøgende Raifonnementer af Vigtighed at accentuere dem. — Derimod skal Udvalget anbefale en anden Udvidelse af Lovforslagets herhenhørende Bestemmelser, den nemlig, at Fæstemænd's Medvirkning, naar de ere vidende om, at Ejenbe ikke er loelig stilt fra sin forrige Ejeneste, skal medføre Ansvar til Straf og Erstatning, ligesaavel naar den er ydet til Oprettelsen af en Overenskomst om andet Arbejde, som naar den er ydet til Stiftelsen af en Ejenbeforhold (Ændringsforslag Nr. 6 b.).

2) Det bør dernæst undersøges, hvorledes Forudsætningerne og Betingelserne for, at en Ejenbond kan gjøre ommeldte Ansvar gjældende mod den Tredeemand eller Medhjælper, der har gjort Indgreb i eller medvirket til Krænkelse af hans Ret ved at fæste eller bortfæste hans Ejenbe, skulle komme tilfede efter Lovforslaget. Ansvar et kan efter de foreslaaede Bestemmelser gjøres gjældende